

Hoofdstuk 1 – Een vroege ochtend vol oranje

Het is nog vroeg in de ochtend als Sam wakker wordt. De zon schijnt al door zijn gordijnen naar binnen. Hij blijft even liggen en luistert. Buiten hoort hij stemmen, gelach en zelfs een beetje muziek. Dan herinnert hij het zich ineens.

“Vandaag is het Koningsdag!” zegt hij hardop tegen zichzelf.

Snel springt hij uit bed. Hij trekt zijn oranje T-shirt aan, die hij speciaal voor deze dag heeft klaargelegd. Daarna rent hij naar beneden. In de keuken staat zijn moeder al ontbijt te maken.

“Goedemorgen, Sam,” zegt ze lachend. “Iemand heeft er zin in vandaag.”

“Ja! Mag ik snel eten? Ik wil naar Noor!” zegt Sam ongeduldig.

Na een snel ontbijt pakt hij zijn tas. Daarin zitten oude speelgoedauto's, een paar knuffels en een stripboek. Hij wil die vandaag verkopen op de vrijmarkt.

Buiten is het al gezellig druk. Overal ziet Sam mensen in oranje kleding. Sommige kinderen hebben zelfs oranje hoeden of gekke brillen op. Er hangen vlaggen en slingers tussen de huizen.

Sam loopt snel naar het huis van Noor en belt aan. Het duurt even, maar dan gaat de deur open.

Noor staat daar met een grote glimlach. Ze heeft haar wangen geschilderd in rood, wit en blauw en draagt een oranje jurk.

“Sam! Je bent er al!” zegt ze blij.

“Ja! Kom, laten we gaan!” zegt Sam.

“Noor, heb je alles bij je?” roept haar vader vanuit de woonkamer.

“Ja hoor!” zegt Noor. Ze pakt haar tas. Daarin zitten oude boeken, armbandjes en een puzzel.

Samen lopen ze richting de stad. Hoe dichterbij het centrum komen, hoe drukker het wordt. Overal staan mensen met kleedjes op de grond. Kinderen verkopen speelgoed, boeken en spelletjes.

“Waar zullen we zitten?” vraagt Noor terwijl ze rondkijkt.

“Misschien daar,” zegt Sam, terwijl hij wijst naar een plekje naast een boom.

Ze rennen ernaartoe en leggen snel hun kleedje neer. Daarna leggen ze hun spullen netjes uit.

“Zo, we zijn klaar!” zegt Noor trots.

Al snel lopen de eerste mensen langs. Een klein jongetje stopt bij Sam en kijkt naar de speelgoedauto's.

“Hoeveel kost deze?” vraagt hij.

“Eén euro,” zegt Sam.

De jongen kijkt naar zijn moeder. Zij knikt en geeft hem een muntje. De jongen straalt als hij de auto krijgt.

“Mijn eerste verkoop!” zegt Sam blij.

Even later verkoopt Noor een armbandje aan een meisje. Ze lachen allebei.

“Dit is echt leuk,” zegt Noor.

Ondertussen wordt het steeds drukker. Er speelt muziek ergens verderop en Sam ziet mensen dansen. Hij ruikt ook iets lekkers.

“Ruik jij dat?” vraagt hij.

“Ja! Poffertjes!” zegt Noor.

Ze kijken elkaar aan en moeten lachen.

“Misschien straks even pauze nemen?” zegt Sam.

“Goed idee,” zegt Noor.

Ze kijken om zich heen naar alle vrolijke mensen, de muziek, de kleuren en de gezelligheid.

“Dit wordt de beste Koningsdag ooit,” zegt Noor.

Sam knikt. “Dat weet ik zeker.”

Hoofdstuk 2 – Een spannend moment

Sam en Noor zitten nog steeds op hun kleedje. Ze hebben al best veel verkocht en hun bakje met geld wordt steeds voller.

“Ik heb al vijf euro!” zegt Sam trots.

“Ik zeven!” zegt Noor lachend.

Na een tijdje begint Sam’s maag te knorren.

“Ik heb echt honger,” zegt hij.

“Ja, ik ook,” zegt Noor. “Zullen we even poffertjes halen?”

Ze kijken naar hun spullen. Het is best druk en ze willen hun kleedje niet zomaar achterlaten.

“Misschien kunnen we om de beurt gaan,” stelt Noor voor.

“Goed idee. Jij eerst?” zegt Sam.

Noor knikt en loopt richting de kraampjes met eten. Sam blijft achter en let goed op hun spullen.

Terwijl Noor weg is, komen er nog meer mensen langs. Sam verkoopt nog een knuffel en een auto. Hij voelt zich steeds meer een echte verkoper.

Maar dan gebeurt er iets.

Een harde windvlaag waait over het plein. Het kleedje van Sam en Noor schuift een stukje op en een paar spullen rollen weg. Een klein blauw autootje rolt zelfs richting de straat.

“Oh nee!” roept Sam.

Hij rent achter het autootje aan. Net voordat het de straat op rolt, pakt hij het snel op.

“Gelukkig,” zegt hij opgelucht.

Maar als hij terugloopt, schrikt hij.

Het kleedje ligt er nog... maar het bakje met geld is weg.

Sam kijkt om zich heen. “Nee... nee, nee...” fluistert hij.

Hij voelt zijn hart sneller kloppen. Heeft iemand het meegenomen?

Op dat moment komt Noor terug met een bord poffertjes.

“Ik heb ze!” zegt ze vrolijk. Maar als ze Sam ziet, stopt ze met lachen. “Wat is er?”

“Het geld... het is weg,” zegt Sam zacht.

Noor kijkt geschrokken naar het kleedje. “Wat?!”

Ze kijken allebei om zich heen. Overal zijn mensen, maar niemand lijkt iets te hebben gezien.

“Wat moeten we doen?” vraagt Noor.

Sam denkt even na. Dan wijst hij naar een meisje dat een stukje verderop staat.

“Volgens mij stond zij hier net,” zegt hij.

Noor knikt. “Kom, we gaan het vragen.”

Met een beetje zenuwen lopen ze naar het meisje toe. Dit wordt ineens een heel andere Koningsdag dan ze hadden verwacht...

Hoofdstuk 3 – Even drinken halen

Sam en Noor lopen naar het meisje toe, maar nog voordat ze iets kunnen vragen, begint Sam's keel droog te voelen.

“Ik heb eigenlijk ook dorst,” zegt hij zacht.

Noor knikt. “Ik ook... misschien moeten we eerst iets drinken halen. Dan kunnen we daarna beter nadenken.”

Sam twijfelt even. “Maar wat als we nog meer kwijt raken?”

Noor denkt na en zegt dan: “We nemen alleen het belangrijkste mee en vragen of iemand even op onze plek wil letten.”

Ze lopen terug naar hun kleedje. Naast hen zit een oudere man met boeken.

“Meneer, wilt u heel even op onze spullen letten? We gaan snel drinken halen,” vraagt Noor beleefd.

De man glimlacht. “Natuurlijk, ga maar. Ik let wel op.”

“Dank u wel!” zeggen Sam en Noor tegelijk.

Ze pakken snel hun tas en een paar spullen en lopen richting de kraampjes. Overal ruiken ze lekkere dingen: popcorn, suikerspinnen en natuurlijk poffertjes.

Maar nu zoeken ze drinken.

“Kijk, daar!” zegt Sam. Hij wijst naar een kraampje met limonade.

Ze rennen ernaartoe.

“Twee limonades, alstublieft,” zegt Noor.

De vrouw achter de kraam geeft hen twee bekers met koude limonade. Sam neemt een grote slok.

“Ahh, dat is lekker,” zegt hij opgelucht.

Noor knikt. “Dat hadden we echt nodig.”

Ze gaan even aan de zijkant staan en kijken naar de drukte. Mensen lachen, kinderen spelen spelletjes en ergens speelt muziek.

Maar dan wordt Noor weer serieus.

“Sam... ons geld...” zegt ze.

Sam zucht. “Ja... we moeten het echt terugvinden.”